

kun er; naar Ministeren ikke har haft Kræfter til at faa sine Kolleger til at stille Forslag om Lovændringer, der sætter Statsudgifterne ned, maa det undre mig, at den højtærede Landbrugsminister paa dette lille Omraade vil søge at drille Landbruget, for andet kan det jo i Virkeligheden ikke blive; der er ikke nogen egentlig Realitet i dette. Det bunder maaske i, at den højtærede Minister gør sig den Forestilling, at Bevillingerne paa det Budget, som Ministeren har den Ære at administrere, er at betragte som Tilskud til Landbruget. Den højtærede Minister udtalte sig i Gaar, som om det var hans Opfattelse. Jeg vil imidlertid gerne gøre den højtærede Landbrugsminister opmærksom paa, at det ingenlunde er Tilfældet. Det er ikke Tilskud til Landbruget, den højtærede Ministers Budget i al Almindelighed indeholder. Det er kun en lille Del deraf, der kan betegnes som Tilskud. Tænk blot paa noget saadant som Landbohøjskolen, Matrikulsvæsenet og Statens Forsøgsvirksomheder af alle Arter. Man kan dog ikke sige, at Bevillingerne dertil er Tilskud til Landbruget, fremfor til andre Erhverv. Desuden er der for Landbohøjskolens Vedkommende det at bemærke, at der jo ogsaa er andre Studieklasser derude end netop Landbrugets. I det hele vil jeg gøre den højtærede Landbrugsminister opmærksom paa, at skal vi tale om, hvad der fra Statens Side gøres til Op-hjælpning af Erhvervene, lad os saa tale om Polyteknisk Lærestalt og Universitetet og mange andre Institutioner, der faar betydelige Tilskud, som ikke kan siges at gaa til noget enkelt Erhverv, men gaar til Samfundsopgaver i det hele. Det Tilskud, Landbruget faar til Fremme af dets Virksomhed til Gavn for hele Samfundet, er i Virkeligheden kun smaa Draaber i Sammenligning med det store Kar, man øser ud i Form af Tilskud. Landbrugserhvervet indbringer, som jeg for et Øjeblik siden gjorde opmærksom paa i en anden Forbindelse, saa store Beløb, at de udgør indtil 90 pCt. af Landets samlede Udførselsværdi, og de Bevillinger, der her er opført til Fremme af Landbrugets Formaal i al Almindelighed i Form af direkte Tilskud, er saa overordentlig smaa, at de praktisk talt ikke er værd at rejse sig op for. Landbruget tager sine Nedsættelser paa Finansloven ligesom andre Erhverv — jeg kunde sige selvfølgelig —, men naar man nu motiverer dette Forslag, som den højtærede Landbrugsminister og den ærede Ordfører for det radikale Venstre gjorde i Gaar, i alt væsentligt med, at der er sket en Kronestig-

ning fra 60 op til 100, maa jeg sige, at den Motivering er meget ejendommelig, idet en tilsvarende Værdiforøgelse er sket for alle de andre Bevillinger paa Finansloven.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme for det foreliggende Ændringsforslag.

Landbrugsministeren (Bording): Det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Frøkjær) og det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch) gaar jo ud paa, at den Nedsækering paa Husdyrloven, som jeg har foreslaaet — og det er en Nedsækering i Lighed med de Nedsækeringer paa 10 pCt., der finder Sted overfor andre Bevillinger —, kun skal være paa ca. 4 pCt. Selv om man vedtager dette Forslag, vil der imidlertid i Virkeligheden slet ikke ske Nedsækering paa noget Punkt, fordi den Bevilling paa Husdyrloven, som i Ændringsforslaget foreslaas nedskaaret med 35 000 Kr., ikke bliver anvendt fuldt ud. Selv om vi nedsætter denne Bevilling med 35 000 Kr., bliver det resterende Beløb paa 40 000 Kr. rigeligt til at tilfredsstille Kravene om Støtte til det Formaal, der omhandles i Lovens § 4. Alle de andre Punkter i Husdyrloven bliver ikke berørt, hvis man gennemfører det Ændringsforslag, der her ligger paa Tingets Bord. Men alle Partier i Rigsdagen har været enige om den Nedsækeringspolitik, som bestaar i, at man nedsækker alle Bevillinger til de forskellige Erhverv her i Landet med 10 pCt., hvad enten det er Bevillinger til Industrien, Handelen, Haandværket, Fiskeriet, eller hvilket Erhverv det nu kan være; alle de Bevillinger, som Rigsdagen giver til disse Erhverv, har man i skøn Enighed i det andet høje Ting vedtaget at nedsætte med 10 pCt. Hvis det høje Ting nu vil følge Forslagsstillerne, vil man fra denne Nedsækeringspolitik undtage Landbruget paa det ene Punkt, her er Tale om, nemlig den paagældende Bevilling i Husdyrloven. Man kan jo imidlertid ikke sige, at denne Bevilling er mere nødvendig end de andre Bevillinger til Landbrugsformaal, som man i Folketinget i skøn Enighed har nedsat med 10 pCt. Hvis dette havde været Tilfældet, hvis Ordføreren for Ændringsforslagsstillerne havde begrundet Ændringsforslaget med, at det vil være absolut nødvendigt at opretholde Bevillingen i samme Omfang som tidligere selv efter Kronestigningen, selv om man indrømmer, at de 10 pCt.s Nedsættelse kan taaes paa